

Dosarul nr. 2ra-656/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Lupașcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, G. Dașchevici, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul legal al recurentului Alexei Haritonenco, Petru Răileanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Haritonenco împotriva lui Alexei Haritonenco cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea numelui de familie după divorț.

împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Alexei Haritonenco și a fost menținută hotărârea din 09 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 27 noiembrie 2019, Natalia Haritonenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexei Haritonenco cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea numelui de familie după divorț.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 24 august 2007, a fost încheiată căsătoria între Natalia Haritonenco și Alexei Haritonenco, la OSC Ciocana, mun. Chișinău, înregistrată în Registrul de Stare civilă cu nr. 430.

Menționează reclamanta că, pe parcursul căsătoriei, între soți au existat diverse conflicte, neînțelegeri, probleme de ordin financiar, astfel, relația între aceștia fiind destul de tensionată.

Cere reclamanta Natalia Haritonenco desfacerea căsătoriei încheiată la 24 august 2007 cu pârâtul Alexei Haritonenco, stabilirea numelui de familie (Varakina) după divorț.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 09 iunie 2020, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Haritonenco. S-a dispus desfacerea căsătoriei încheiată la 24 august 2007 între Natalia și Alexei Haritonenco, încasarea din partea ambilor părți în beneficiul statului a taxei de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei și eliberarea certificatului de divorț. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de către Alexei Haritonenco și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 iunie 2020.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță privind admiterea acțiunii este întemeiată și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele cauzei rezultă că, la 24 august 2007, a fost încheiată căsătoria între Natalia și Alexei Haritonenco, la OSC Ciocana, mun. Chișinău, înregistrată în Registrul de Stare civilă cu nr. 430. Din această căsătorie, soții nu au avut copii.

La caz, instanța a reținut că pe parcursul căsătoriei, între soți au existat diverse conflicte în contradictoriu.

De asemenea, din materialele dosarului reiese că, la 07 mai 2020, soții Natalia și Alexei Haritonenco au încheiat un contract de partaj al averii dobândite de către aceștia în timpul căsătoriei.

La 27 februarie 2021, reprezentantul legal al recurentului Alexei Haritonenco, Petru Răileanu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul legal al recurentului a opinat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar au fost indicate circumstanțe și motive identice celor din cererea de apel.

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 18 noiembrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 27 februarie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea și recepționarea copiei deciziei integrale participanților la proces la 28 decembrie 2020, conform scrisorii de însoțire (f.d.149), fapt confirmat și de către reprezentantul legal al recurentului (f.d. 157). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către reprezentantul legal al recurentului Alexei Haritonenco, Petru Răileanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul legal al recurentului Alexei Haritonenco, Petru Răileanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul legal al recurentului Alexei Haritonenco, Petru Răileanu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul legal al recurentului Alexei Haritonenco, Petru Răileanu, împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat